

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Lisa a soudkyň JUDr. Marie Rudolfové a JUDr. Marie Korbelové v právní věci

žalobce: **Národní technické muzeum**, IČO 00023299
sídlem Kostelní 1320/42, 170 78 Praha 7
zastoupený advokátem Mgr. Markem Nemethem
sídlem Senovážné nám. 1463/5, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Jindřichohradecké místní dráhy, a. s.**, IČO 62509870
sídlem Nádražní 203, 377 01 Jindřichův Hradec
zastoupená advokátem JUDr. Vítem Pošvářem
sídlem Masarykovo nám. 1/II, 377 01 Jindřichův Hradec

o zaplacení částky 287 301 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 19. 11. 2021, č. j. 5 C 87/2016-775,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. ohledně částky 287 301 Kč a úroku z prodlení z této částky částečně **mění** takto:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 287 301 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně jdoucím z této částky od 2. 12. 2017 do zaplacení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích III., V. a VI. **mění** takto:

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 469 623,02 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Nemetha do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaná je povinna zaplatit na náhradě nákladů řízení státu na účet Okresního soudu v Jindřichově Hradci částku 2 680,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 41 812,59 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Nemetha do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Jindřichově Hradci (dále jen soud prvního stupně) napadeným rozsudkem (výrok I.) žalované uložil zaplatit žalobci částku 1 368 100 Kč s úrokem z prodlení. Dále zamítl žalobu ohledně částky 287 300 Kč s úrokem z prodlení (výrok II.). Zamítl i vzájemnou žalobu žalované, kterou se na žalobci domáhala zaplacení částky 348 574,96 Kč (výrok IV.). Soud prvního stupně rozhodl i o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a o náhradě nákladů řízení státu (výroky III., V. a VI.).
2. Soud prvního stupně rozhodoval o žalobě, kterou se žalobce domáhal na žalované úhrady nákladů potřebných s opravou parní lokomotivy U 47.001 (dále jen lokomotiva). Šlo o částku 1 368 100 Kč a daně z přidané hodnoty z uvedené částky (dále jen DPH) ve výši 287 301 Kč.
3. Ve skutkové rovině soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce pronajal (přenechal) žalované k dočasnému užívání do 30. 11. 2017 lokomotivu za úplatu 95 200 Kč (včetně DPH) za kalendářní rok (nájemní smlouva ze dne 30. 11. 2009). Fakticky docházelo k zápočtům nájemného a nároků plynoucích ze smlouvy o poskytování služeb (ze dne 14. 1. 2010) uzavřené mezi účastníky. Žalovaná se zavázala opravit lokomotivu do provozuschopného stavu a v tomto stavu ji po skončení nájmu vrátit s tím, že předpokládané náklady uhradí. Účastníci se dohodli, že po uplynutí sjednané doby nájmu se vynaložené náklady na opravu lokomotivy považují za umořené. Žalovaná tedy nepředpokládala úhradu za opravu lokomotivy (jejich refundaci) od žalobce. V roce 2011 byla zahájena oprava (na základě restaurátorského záměru). Po opravě byla žalovanou vypracována restaurátorská zpráva. Dále byla provedena rozsáhlá oprava pojezdu lokomotivy. Po opravě následovaly zkušební jízdy (srpen, září 2013). Od října 2013 byla lokomotiva v provozu do léta 2014. Dne 4. 8. 2014 byla stažena z provozu a nasazena na poslední jízdu byla dne 16. 8. 2014, přestože provozu způsobilá (i dle znaleckých posudků) již nebyla. Od 17. 8. 2014 tedy byla odstavena. Na lokomotivě byla zjištěna řada poškození (nevznikla jednorázově). Šlo o poškození pojezdu (vysokotlaký stroj H2 vlevo – vychýlená a poškozená výstelka ojničního ložiska a rozpadlá kompozice bronzové pánve ojničního ložiska, v důsledku čehož má čep viditelně poškrábaný a rýhovaný povrch, H2 vpravo – vychýlené a poškozené ojniční ložisko v menším rozsahu než vlevo, H2 vlevo i vpravo – nerovnosti na kluzných plochách hnacích nápravových ložisek v důsledku obroušení, respektive vydření výstelky a poškození límce čepu, čímž vznikla nadměrná vůle axiální a nadměrná vůle ve vodítkách ložiskových domků, H2 vlevo i vpravo – závažné uvolnění hnacích čepů ve hvězdicích kol, H2 vlevo i vpravo – související opotřebení jízdních ploch obručí kol po rysku maximálních dovolených mezí, nízkotlaký stroj H1 vlevo – poškození límce nápravového ložiska hnací nápravy). Lokomotiva byla vrácena žalovanou žalobci 12. 12. 2017 (neprovozuschopná). Stav lokomotivy je popsán ve znaleckém posudku (Ing. Flimel, Ing. Šafář). Obvyklá cena opravy lokomotivy představuje 1 368 100 Kč (bez DPH ve výši 21 %). Příčinou popsáných závad (defektů) lokomotivy byla nedbalá údržba (během provozu po opravě lokomotivy). V podrobnostech (ohledně zjištěného skutkového stavu, hodnocení jednotlivých důkazů, rozsahu provedeného dokazování) odvolací soud odkazuje na odůvodnění

napadeného rozsudku (zejména odst. 7. – 35), od kterého nemá důvod se odchýlit. Námitky žalované ohledně skutkových zjištění soudu prvního stupně tedy nebyly (nejsou) důvodné.

4. V právní rovině soud prvního stupně odkázal na § 3074 odst. 1 o. z (zák. č. 89/2012 Sb.). Nájemní vztah mezi účastníky posoudil podle § 663 a násl. zák. č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.). Dovodil, že žalovaná porušila povinnost stanovenou nájemní smlouvou vrátit žalobkyni provozuschopnou lokomotivu. Mezi účastníky byl sjednán způsob užívání (oprava, údržba, provozování). S ohledem na § 670 obč. zák. měla žalovaná povinnost o lokomotivu pečovat tak, aby na ní nevznikla škoda. Odkázal i na § 682 obč. zák. (povinnost vrátit pronajatou věc ve stavu odpovídajícím sjednanému způsobu užívání). Dovodil splnění předpokladů pro náhradu škody (porušení právní povinnosti, vznik škody a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody při presumovaném zavinění). Nárok uplatněný žalobou podřadil pod § 3028 odst. 3 o.z., § 420 (odst. 1) a § 442 obč. zák. Výše škody na majetku žalobce představuje náklady na opravu lokomotivy (uvedení do provozuschopného stavu). Dále je třeba odkázat na právní závěr soudu prvního stupně, že nedošlo k zániku sporné pohledávky žalobce započtením (§ 580 a násl. obč. zák.), neboť pohledávka žalované neexistovala. Odkázal na § 667 obč. zák. a připomněl, že žalobce se nezavázal uhradit žalované vynaložené náklady na lokomotivu (naopak žalovaná se zavázala uhradit náklady na opravu lokomotivy). Proto žalované (výše popsaná) pohledávka vůči žalobci vzniknout nemohla.
5. Soud prvního stupně došel k závěr, že žalobci vznikla (skutečná) škoda ve výši, která odpovídá nákladům na opravu lokomotivy do provozuschopného stavu. Došel však k závěru, že žalobce má nárok pouze na úhradu částky 1 368 100 Kč (náklady na opravu bez DPH). DPH (287 301 Kč - 21 % z uvedené částky) žalobci nepřiznal. Poukázal na to, že žalobce je příspěvková organizace, která vedle své hlavní činnosti uskutečňuje i některé další činnosti. S ohledem na jejich charakter patří ekonomické činnosti. Odkázal na § 5 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty (dále jen zákon o DPH). Dovodil, že žalobce (právní osoba) sice nebyl založen (zřízen) za účelem podnikání, ale uskutečňuje ekonomické (výdělečné) činnosti. Odkázal i na § 2 zákona o DPH a připomněl § 72 zák. o DPH, který umožňuje plátcům odpočet DPH na vstupu za splnění podmínek stanovených § 73 zák. o DPH. Daň na vstupu je daň, kterou účtují plátcům jako dodavatelé. Daň na výstupu je daň účtovaná plátcem jeho odběratelům k jím poskytnutím plněním, kterou odvede do státního rozpočtu. Daň na vstupu představuje pohledávku plátce DPH za finanční úřadem. Daň na výstupu představuje pohledávku finančního úřadu za plátcem DPH. Za příslušné zdaňovací období se tyto pohledávky započtou a vzniklé saldo představuje daňovou povinnost plátce DPH vůči finančnímu úřadu. V opačném případě vzniká nadměrný odpočet a stát se stává dlužníkem plátce. Soud prvního stupně odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (rozhodnutí ve věci sp. zn. 25 Cdo 1952/2006, 25 Cdo 3239/2011- R 28/2014). S ohledem na zmíněnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR poukázal na to, že je-li poškozený plátcem DPH a škoda vznikla na jeho majetku, který používá při své činnosti podléhající daňové povinnosti, tak vznikne-li mu zároveň nárok na odpočet DPH, jde o výjimku z pravidla, že má nárok na náhradu (všech) nákladů spojených uvedením poškozené věci do původního stavu. Jde o situaci, kdy DPH nelze poškozenému (mimořádně) přiznat. Soud prvního stupně poukázal na to, že žalobce v nájemní smlouvě prohlásil, že lokomotivu nepotřebuje k plnění své působnosti (předmětu činnosti). Z toho dovodil, že lokomotiva sloužila (nadále bude sloužit) k podnikání. Bude-li lokomotiva i nadále používána k ekonomické činnosti žalobce (pronajímána), tak nájem bude zatížen DPH na výstupu a vznikne nárok na odpočet DPH (za opravu lokomotivy). Proto soud prvního stupně žalobci nepřiznal částku 287 301 Kč s úrokem z prodlení. Pro úplnost lze dodat, že soud prvního stupně žalobci přiznal úrok z prodlení z částky 1 368 100 Kč (§ 517 odst. 1 věta první obč. zák.). Protože žalovaná mohla být požádána o plnění (náhradu škody) nejdříve v den ukončení nájemního vztahu (30. 11. 2017), měla povinnost plnit dne 1. 12. 2017 a od 2. 12. 2017 je v prodlení. Výši úroku z prodlení soud prvního stupně stanovil s odkazem na nařízení vlády č.

351/2013 Sb. S ohledem na výsledek řízení soud prvního stupně rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a o náhradě nákladů řízení státu.

6. Proti výroku II. (navazujícím výrokům o náhradě nákladů řízení) se odvolal žalobce. Zpochybňuje závěr soudu prvního stupně ohledně částky 287 301 Kč s úrokem z prodlení. Byť se závěry soudu prvního stupně v obecné rovině souhlasí, tak namítá, že si nemůže provést odpočet DPH za opravu lokomotivy. Poukazuje na zřizovací listinu žalobce. U přijatých zdanitelných plnění, která souvisejí s jeho hlavní činností (téměř vše) si neuplatňuje odpočet DPH. Odkazuje na § 61 zák. o DPH. Ve zřizovací listině má jako vedlejší (ekonomickou) činnost schválen pouze prodej (pře prodej) cizího zboží. Zde si odpočet DPH uplatňuje. U náhrady škody (na lokomotivě) si však nemůže provést odpočet DPH. Náklady na opravu lokomotivy bude žalobce hradit dodavatelům (plátcům DPH). Proto trvá i na úhradě částky 287 301 Kč (DPH 21 % z částky 1 368 100 Kč). S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobce navrhl (částečnou) změnu rozsudku soudu prvního stupně ohledně částky 287 301 Kč s úrokem z prodlení a přiznání náhrady nákladů řízení.
7. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila (ohledně nároku žalobce na úhradu DPH spojeného s úhradou opravy lokomotivy se plně ztotožnila se závěry soudu prvního stupně). Během řízení zpochybňovala nárok žalobce na úhradu uvedených částek. Popírala závěr, že porušila právní povinnost (vrátit lokomotivu v provozuschopném stavu). Pro případ existence sporného nároku namítala, že zanikl v důsledku započtení, neboť měla sama pohledávku vůči žalobci, neboť na lokomotivu vynaložila (investovala) po dobu nájmu částku 2 265 320 Kč. Také zpochybňovala závěry znalce Ing. Flimela.
8. Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř. [zák. č. 99/1963 Sb.]). Je přípustné (§ 202 odst. 2 o. s. ř. a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 věta první o. s. ř.). Odvolací soud odvolání projednal a napadený rozsudek (v odvoláním dotčené části) přezkoumal podle § 212 o. s. ř. a § 212a o. s. ř. Pro úplnost odvolací soud dodává, že rozsudek soudu prvního stupně odvoláním napadla i žalovaná (výroky I., III., IV., V. a VI.). Odvolací řízení ohledně jejího odvolání bylo usnesením soudu prvního stupně ze dne 11. 3. 2022, č. j. 5 C 87/2016-829 zastaveno. Toto usnesení bylo (ohledně výroku o zastavení odvolacího řízení) potvrzeno usnesením odvolacího soudu ze dne 28. 4. 2022, č. j. 7 Co 438/2022-838. O náhradě nákladů odvolacího řízení uvedenými rozhodnutími nebylo rozhodnuto s ohledem na skutečnost, že zbývalo ještě rozhodnout o odvolání žalobce.
9. Odvolání žalobce je důvodné.
10. Ve skutkové rovině odvolací soud vychází z výše uvedených zjištění soudu prvního stupně, která mají oporu v dokazování. V průběhu odvolacího řízení tato zjištění nedoznala změn. Podstata odvolací argumentace žalobce spočívá v právní rovině. V podrobnostech odvolací soud opětovně odkazuje na podrobnou argumentaci soudu prvního stupně, ke které odvolací soud nemá výhrady.
11. V právní rovině odvolací soud vychází ze závěrů, které učinil soud prvního stupně ohledně povinnosti žalované nahradit žalobci (skutečnou) škodu vzniklou (závažným) poškozením lokomotivy. Totéž platí i ohledně závěru soudu prvního stupně, že sporná pohledávka nezanikla v důsledku započtení. Ani odvolací soud nesdílí právní názor žalované, že jí vznikla pohledávka v důsledku investic do lokomotivy vůči žalobci, kterou (oprávněně) započtla vůči sporné pohledávce žalobce. Takový právní závěr nemá potřebnou oporu ve zjištěném skutkovém stavu. V podrobnostech proto odvolací soud odkazuje na závěry, které učinil soud prvního stupně v napadeném rozsudku, který je již ostatně částečně (výrok I.) pravomocný (pro účastníky závazný). V tomto směru lze pro stručnost odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (zejména odstavce 36. a 37. odůvodnění). Odvolací soud však neučinil shodné právní závěry ohledně nároku žalobce na náhradu škody i ohledně částky 287 301 Kč s úrokem z prodlení (DPH ve výši 21 % z částky 1 368 100 Kč).

12. Odvolací soud souhlasí (v obecné rovině) se závěry soudu prvního stupně ohledně povahy DPH (i ve vztahu k náhradě škody - DPH za opravu, je-li poškozený plátcem DPH). Zastává však jiný (právní) názor s ohledem na povahu (podstatu) vztahů účastníků při pronájmu lokomotivy.
13. Podle § 61 písm. e) zák. o DPH od daně je osvobozeno poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právnickou osobou zřízenou zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.
14. Zákon vymezuje předmět DPH v § 2 zákona o DPH. Současně však zákon definuje plnění osvobozená od DPH bez nároku na odpočet DPH (§ 51 odst. 1 písm. l/, § 61 písm. e/ zákona o DPH). Jde o poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího. Vždy musí jít o poskytování kulturní služeb (dodání zboží) zákonem vymezeným subjektem (mimo jiné právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury). Jde o osoby, které (zjevně) nebyly založeny (zřízeny) za účelem podnikání.
15. Žalobce (viz jeho zřizovací listina vydaná Ministerstvem kultury ČR) je muzejní instituce (organizace). Shromáždí sbírky dokládající vývoj techniky (průmyslu, dopravy apod.). S ohledem na povahu (smysl) činnosti žalobce je jasné, že se nejedná o podnikatelskou činnost (podnikatelský subjekt sledující dosažení zisku). Na této skutečnosti nic nemění ani to, že žalobce je oprávněn muzejní předměty zapůjčit (pronajmout). V nájemní smlouvě (ze dne 30. 11. 2009) si účastníci sjednali sice nájemné ve výši 95 200 Kč (včetně DPH) při pronájmu lokomotivy, ale tato skutečnost není rozhodující. Je nutné zohlednit skutečnost, že mezi účastníky byla uzavřena další smlouva (o poskytnutí služeb ze dne 4. 1. 2010). Žalobce se zavázal žalované hradit shodnou částku (opět 95 200 Kč včetně DPH). Tato úhrada byla spojena s uložením, expozičním (provozním) využitím, údržbou a opravou lokomotivy. Lokomotiva přitom (s ohledem na svůj tehdejší technický stav) byla předmětem restaurátorského záměru s cílem navrátit ji do co možná nejpůvodnějšího provedení (zvýšit její vypovídací a prezentační hodnotu s tím, že se stane schopnou provozu na tratích žalované). Z výše uvedeného vyplývá, že lokomotiva není běžný předmět sloužící k podnikatelské činnosti (žalobce). Jde o sbírkový předmět značné historické hodnoty. Z výše uvedených smluv lze učinit závěr, že základním smyslem ujednání (smluv) mezi účastníky nebylo ekonomické využití lokomotivy (dosažení zisku z jejího pronájmu). Cíl byl odlišný. Šlo o opravu (zrestaurování) lokomotivy s cílem dosáhnout maximální shody s původním technickým stavem. Současně mělo dojít k jejímu vhodnému uložení s možností jejího využití (žalované) při expoziční a provozní činnosti. S ohledem na podstatu (důvod) uzavření uvedených smluv mezi účastníky (jejich zamýšlenou spolupráci) byly splněny podmínky vymezené § 61 písm. e) zákona o DPH. Ze strany žalobce tedy jde o plnění osvobozené od daně (DPH) bez nároku na odpočet daně. Proto také žalobce nemá nárok na odpočet DPH při opravě lokomotivy. Částku 237 301 Kč s úroky z prodlení je tedy povinná platit žalobci žalovaná, neboť i zde existuje nárok žalobce na náhradu (skutečné) škody (§ 420 odst. 1 obč. zák. a § 442 odst. 1, 2 obč. zák.). I v této části je žaloba důvodná. Žalobce má nárok i na úrok z prodlení v souladu s § 517 odst. 1 věta první obč. zák. ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Ohledně počátku nároku žalobce na úrok z prodlení odvolací soud pro stručnost poukazuje správné závěry soudu prvního stupně.
16. S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. změnil.
17. S ohledem na změnu rozsudku soudu prvního stupně odvolací soud opětovně rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.). Žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má nárok na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Náklady řízení žalobce před soudem prvního stupně představují odměnu za 13 úkonů právní služby (z tarifní hodnoty 2 003 874,96 Kč – součet částek uplatněných účastníky) po 16 340 Kč (§ 7 bod 6 § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g/ vyhl. č. 177/1996 Sb. – dále jen advokátní tarif – účast

při jednáních soudu prvního stupně počínaje 22.11.2019), odměnu za 3 úkony právní služby (z tarifní hodnoty 1 655 400 Kč – žalobci přiznaná částka) po 14 940 Kč (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1 § 11 odst. 1 písm. a/,d/,g/ advokátního tarifu), odměnu za 3 úkony právní služby po 7 470 Kč (§ 7 bod 6 § 11 odst. 1 písm. g) a § 14 odst. 2 advokátního tarifu), 19 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradu za ztrátu času 7 200 Kč (72 půlhodin) podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, jízdné 18 898,78 Kč, náhradu za DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř., zálohu na náklady řízení 10 000 Kč a soudní poplatek 82 770 Kč. Odvolací soud nepovažuje za (účelně vynaložený) náklad řízení žalobce požadované znalečné Ing. Flimela a doplnění žaloby. Žalobce mohl potřebné skutečnosti uvést již v žalobě. Celkem jde o částku 469 623,02 Kč.

18. Státu náleží nárok na náhradu nákladů řízení (§ 148 odst. 1 o.s.ř.) proti ve věci neúspěšně žalované. Jde o zálohu na důkazy nepokryté náklady řízení (svědečné, znalečné).
19. V rámci odvolacího řízení byl žalobce také plně úspěšný (§ 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř.). Ohledně svého odvolání žalovaná (procesně) zavinila zastavení odvolacího řízení (§ 224 odst. 1 o. s. ř. a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř.). Žalobci náleží účelně vynaložené náklady řízení pouze ve vztahu k jeho odvolání, neboť v souvislosti s odvoláním žalované mu náklady řízení nevznikly. Žalobce má nárok na odměnu za dva úkony právní služby po 9 460 Kč (odvolání a účast při jednání odvolacího soudu) podle § 7 bod 6, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g), k) advokátního tarifu. Dále jde o dvě paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhradu za ztrátu času 1 000 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu (10 půlhodin po 100 Kč/1 půlhodina), jízdné ve výši 2 163,13 Kč (Praha – České Budějovice a zpět, 300 km, vozidlo RZ [REDACTED] – Škoda Superb), náhradu za DPH ve výši 21 % z výše uvedených částek podle § 137 odst. 3 o. s. ř. a soudní poplatek za odvolání ve výši 14 366 Kč. Celkem jde o částku 41 812,59 Kč.
20. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR jsou dostupná na jeho webových stránkách (www.nsoud.cz).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Jindřichově Hradci, avšak jen za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř.

České Budějovice 1. července 2022

Mgr. Tomáš Lis v. r.
předseda senátu